

— Чие дете си ти? Отъ где идешъ? Азъ познавамъ всички малки деца въ селото, а тебе не съмъ виждала? — казала му тя. Но нищо. Виждамъ, че ти, мое мило дете, си измръзнало и гладно. Я ела по-близо до огъня, да се огрѣешъ! Следъ това го поставила близо до масата да си похапне сладко между другитѣ деца, които го гледали съ очудване.

Изеднѣжъ дванадесетѣ свѣщици, поставени на коледното дърво, се запалили отъ само-себе-си. Въ сѣщото време лицето на малкото момченце се освѣтило отъ силна, необикновена свѣтлина. Даже лицата на селскитѣ деца заблестѣли като звезди.

— Това е Боже чудо! — извикала сестра Ефросина и паднала на колѣне предъ сияещото дете, което било самъ Иисусъ Христосъ — явилъ се той на набожната и праведна калугерка като дете.

Като видѣли, какъ добрата калугерка се поклонила на Светото Дете, всички деца паднали на колѣне и му се поклонили.

Скоро чудото се разчуло изъ селото. Отъ този день всички почнали да гледатъ на сестра Ефросина като на света жена и радостно идѣли въ манастира да се молятъ Богу.

Повѣрвали, че това чудо се случило, защото сестра Ефросина имала милостиво сърдце и силно обичала децата, както сж ги обичали самъ Христосъ и Света Дева Мария.

Пр. Д. Чолаковъ

СНѢЖИНКИ

Тѣзъ снѣжинки вѣртушинки,
пеперудки бѣли,
кой ги праща на земята,
луди залудѣли?

Гледай, вихренъ танцъ извили,
слизатъ отъ небето,
ала щомъ изгубятъ сили,
прѣскаатъ се въ полето.

И покриватъ, и завиватъ
съ бѣлъ повой земята,
че ще трѣбва да запазятъ
отъ студъ семената.

Ас. Калояновъ.